

Počas praktických maturitných skúšok v našej škole, Obchodnej akadémii Prievidza, tretiaci realizujú svoj program v rámci Kurzu ochrany života a zdravia.

KOŽAZ, alebo Kurz ochrany života a zdravia, sa organizuje v treťom ročníku v trvaní 3 dní po 6 hodín výcviku. Kurz je súčasťou plánu práce školy. Účasť žiakov na kurze je povinná. Kurz sa organizuje v spolupráci s Radou školy, zdravotníkymi, ochranárskymi a inými spoločenskými organizáciami, s orgánmi štátnej správy (útvarami požiarnej ochrany, ochranármi zo ZOO Bojnice, policajným zborom, útvarmi civilnej ochrany, Červeným krížom a pod.). Obsahovými štandardami je teoretická príprava, praktický výcvik a mimovyučovacie aktivity. V časti praktická príprava je najzaujímavejšou časťou pobyt v prírode, kde sú žiaci vedení k ochrane, úprave a čistote prírodného prostredia, k poznávaniu prírodných úkazov, liečivých a chránených rastlín.

Čiže neobišiel ani nás, tohtoročných tretiakov. Všetko sa začalo v pondelok. Mám pocit, že v ten deň bola najväčšia účasť, pretože ešte nikto ani len netušil(!), čo nás čaká. Ráno sme plní sily vyrazili za naším cieľom. Po nekonečnej ceste cez lesy a lúky sme sa konečne dostali do kostola sv. Mikuláša v Porube. Postavený bol na konci 13. a začiatkom 14. storočia. Je národnou kultúrnou pamiatkou a patrí medzi najstaršie v regióne horná Nitra. Tí odvážnejší mali možnosť vyjsť až do veže, na samotný vrch kostola a zazvoniť veľkým zvonom - to sa ale nemá! :o). Druhý deň: smer Bojnice, kúpele, nová Bašta pri prameni, Kalvária a nová, ešte len vo výstavbe, vyhliadková plošina. Chodník stúpal strmo hore a po chvíli sa zmenil na schody. Mali sme pocit, že tie schody ani neskončia. Ale predsa len sme sa dostali do cieľa. Tí, ktorí si na cestu zbalili špekačky, zakončili tento slnečný deň opekačkou na ohnisku nad Bojnickým zámkom. Tretí deň: na záver, poniklecová lúka. V Strážovských vrchoch nad Bojnicami rastie *Pulsatilla subslavica*

, ako sa poniklec prostredný latinsky volá, na viacerých miestach. Už bol odkvitnutý (škoda), ale teraz viem, kde si túto chránenú kvetinu o rok pôjdem pozrieť. Tieto tri dni si budú ešte mnohí z nás dlho pamätať. Tí, ktorí nie sú zvyknutí na dlhšie prechádzky, si odnášajú otlaky a svalovicu. Ale v jednom som si istá – všetci máme na čo spomínať. KOŽAZ bol ÚŽAS(ný)!

{gallery}kozaz16{/gallery}